

LANDBOUW COURANT

VOOR DE VEENKOLONIEN EN OMLIGGENDE STREKEN

OFF. ORGAAN VAN DE VEENKOLONIALE BOERENBOND | REDAKTEUR: D. SCHUITEMAKER | SEKR.: V.B.B. | 62 e JAARGANG NO. 6

De landbouw en de eenmaking van West-Europa

Onder deze titel hield de heer B. Heringa, adjunct-directeur-generaal voor de landbouw bij de E.E.G. te Brussel de vorige week voor de zeer goed bezochte algemene vergadering van de Veenkoloniale Boerenbond een inleiding, waardoor wij die middag met elkaar een goede oefening doormaakten in het Europees denken en ons er weer sterker van bewust zijn geworden, dat de E.E.G. ons denken en handelen steeds meer zal gaan beïnvloeden.

De heer Heringa begon met er op te wijzen, dat sinds hij in 1958 naar Brussel is vertrokken er bijzonder veel werk is verzet. Aanvankelijk werd hieraan weinig aandacht geschonken. Thans is dat echter heel anders. Nu het om de prijzen gaat, nu wordt er veel aandacht aan de Brusselse werkzaamheden geschonken! Nu in december het grote prijzenbesluit, bekend onder de titel **Mansholt-plan**, zij het in gewijzigde vorm, is aangenomen, nu gaat men zich veel meer bewust worden, dat in Brussel belangrijke besluiten genomen zijn en ook in de toekomst genomen zullen worden.

Anderzijds is er ook te Brussel een bewustwording gegroeid. Met toenemende belangstelling worden daar de landbouwbladen gelezen en wordt men zich bewust, dat de zaken niet alleen achter de groene tafel klaar gemaakt moeten worden, maar dat er veel meer intern contact moet zijn.

Voor de leden van de organisaties is het niet meer de vraag wat het Landbouwschap bij de minister moet bepleiten, maar wat moet in COPA-verband worden bereikt. Er moet over gesproken worden, dat in het kader van de West-Europese boerenorganisatie kan worden bereikt. Daar zal precies hetzelfde worden gevonden, als in het eigen land, nl. tegenstrijdige belangen. Zoals bijvoorbeeld in ons land bij de voergraanprijzen, die de verbruiker lager wenst dan de producent.

Het Europese landbouwbeleid zal zeker niet eenvoudiger worden dan het Nederlandse. Het zal zelfs zeer moeilijk worden een Europees landbouwbeleid te voeren. Er zal rekening moeten worden gehouden met interesseverschillen in de verschillende gebieden in Europa.

De veenkoloniale boer neemt in Nederland een bijzondere positie in. Deze positie is binnen de landbouw van geheel West-Europa nog meer bijzonder. De veenkoloniale problemen, zijn regionale problemen. Niet verwacht moet worden, dat het beleid zal doorgaan, zoals dat in Nederland het geval was. Het zal nog ingewikkelder worden. Er zullen besluiten worden genomen, waarvan men hier niets begrijpt, evenals dat het geval zal zijn met de boeren in Sicilië, Bretagne, Sleeswijk-Holstein of waar ook in West-Europa. Uiteraard zal de vertegenwoordiger van de Nederlandse regering er voor zorgen dat aan de Nederlandse belangen de nodige aandacht wordt geschonken.

In Brussel is men bezig met de opbouw van een instrumentarium; zo zijn er drempelprijzen, interventieprijzen, enz. enz. Dit instrumentarium

wordt op de nationale niveaus toegepast. Er zijn immers nog verschillende prijsniveaus. Er wordt nog steeds rekening gehouden met de prijzen in Italië, in Frankrijk, in Duitsland, in Nederland, in België en met de bijzondere belangen, die daarbij gediend moeten worden. Ook bij de reeds genomen besluiten was er sprake van het afwegen van tegenstrijdige belangen.

DE GRAANPRIJZEN

De tarweprijs is naar de persoonlijke mening van de heer Heringa op een goed niveau vastgesteld: niet te hoog en niet te laag. Maar vooral niet te hoog. Rekening is gehouden met de situatie in Frankrijk, waar de grote graanschuur van Europa ligt. Voor Frankrijk is de tarweprijs aan de hoge kant. Hetgeen het gevaar inhoudt van uitbreiding van de tarweproduktie. Voor West-Duitsland is de prijs te laag.

De voedergraanprijzen zijn aan de lage kant. Een te lage prijs voor de voedergranen kan een stimulans inhouden voor de tarweverbouw, waardoor we een groter overschot van tarwe krijgen bij een geringere produktie van voedergraan. Die tarwe moet dan gedenuceerd worden met hoge kosten en/of geëxporteerd worden met hoge kosten. Voor de roggeprijs

is een compromis-niveau vastgesteld. De rogge is voergraan en broodgraan. De prijs er van is ten opzichte van die van gerst en mais aan de hoge kant.

De prijzen zijn vastgesteld voor '67. Er is een herzieningsmogelijkheid vóór 1 juni 1966. Daarvan moet men zich echter niet teveel voorstellen. Na 1967 zal de ministerraad wel elk jaar bij elkaar moeten komen om na te gaan of de prijzen nog goed zijn, of dat ze verhoogd of verlaagd moeten worden. Daarbij zal rekening worden gehouden met de ontwikkeling van de produktiekosten, de ontwikkeling van de produktiekosten, de ontwikkeling van het inkomen, de situatie op de wereldmarkt, eventuele internationale bindingen e.d.

Het gehele prijzenbesluit is vooral ingegeven door de behoefte om in Europa met het oog op de Kennedy-onderhandelingen tot één prijsniveau te komen. Wij zullen in de toekomst wel enigermate beperkt zijn in de bewegelijkheid van de graanprijzen. Ondertussen zijn de graanprijzen beslissend voor het gehele prijsniveau van de landbouw in West-Europa zowel voor de veredelde produkten als voor de suikerbieten, koolzaad enz.

De prijzen zijn dus voor alle zes landen gelijk, de voorwaarden echter niet. Dit in verband met de situatie, die door de gelijke prijzen in Duitsland en in Italië geschapen is.

Dat de vaststelling van de prijzen op een niveau, dat lager ligt dan de Duitse graanprijzen, voor Duitsland problemen schiep kan ieder begrijpen. Dat er in verband daarmee bijzondere bepalingen aan het prijzenbesluit zijn toegevoegd, die niet ieders instemming hebben, is begrijpelijk.

In Italië geeft het moeilijkheden, omdat de voergraanprijzen daar veel hoger zijn vastgesteld, dan ze daar nu zijn. Ook hier kon de ministerraad er niet aan ontkomen enige overgangsmatregelen vast te stellen.

Ook Nederland heeft gepleit voor iets lagere voergraanprijzen in verband met de veredelingssector, ten behoeve waarvan veel graan geïmporteerd moet worden. De houding van de Nederlandse regering is wel begrijpelijk want de situatie voor de Nederlandse veredelde produkten gaat er in West-Europa niet op vooruit. De Nederlandse producenten van varkensvlees, eieren en melk zullen een voedergraanprijsniveau kennen, dat zal behoren tot de hoogste van West-Europa.

In verband met de Kennedy-ronde zullen wij in de toekomst in West-Europa niet meer vrij zijn in 't vaststellen van ons prijsniveau. Er zullen bindingen zijn met Amerika, Australië Nieuw-Zeeland en Canada. Dat betekent dat de ministerraad in Brussel niet vrij zal zijn in het bepalen van het tarweprijsniveau in de EEG.

Spreker benadrukte nogmaals de grote invloed van de Kennedyronde op de in december te Brussel genomen besluiten. Zonder Kennedyronde zouden we ongetwijfeld nog niet geweest zijn, waar we nu zijn.

Ook in het eerste halfjaar van '65 zal de ministerraad weer een aantal belangrijke besluiten hebben te nemen. Zo moet er voor worden gezorgd, dat wanneer in 1967 het uniforme graanprijsniveau gaat werken, hetgeen het verstrekken van exportsubsidies met zich meebrengt, dit uit de centrale pot in Brussel moet worden betaald, ook de Nederlandse melkveehouders aan hun trek komen met exportrestituties, die eveneens door Brussel worden bekostigd. Hetzelfde geldt voor de Italiaanse groenten- en fruittelers.

Dit alles brengt met zich mee, dat er in 1965 nog verschillende besluiten zullen moeten worden genomen, zoals de suikerverordening, oliën en vetten, groenten en fruit, prijzen voor suiker, rijst, plantaardige vetten, melk, rundvlees, zetmeelbeleid, alsmede de gehele financiering, hetgeen vooral zal draaien om het punt van de heffingen, die aan de grens geheven zullen worden.

SUIKER

Op het ogenblik zijn de suikerreglementen in de ministerraad in discussie. Daarbij wordt men geconfronteerd met een opvatting in een aantal ledenlanden, waarbij men de suikerbietenproduktie per gebied en per fabriek, misschien zelfs per boer wenst te contingenten. Daartegen zijn grote bezwaren. Dit zou nl. kunnen betekenen het instandhouden van een niet economisch-verantwoorde produktie in bepaalde gebieden, terwijl in andere gebieden, waar de produktie beter kan geschieden, deze niet zou mogen worden uitgebreid.

De suikerprijs zal naar sprekers verwachting in 1967 om en nabij het Nederlandse niveau komen te liggen.

(Vervolg op pag. 3)

GEEF IN 1965 OP BOUWLAND EEN RUIE BEMESTING MET STIKSTOF

De regenval is in oktober, december en januari (in het zuiden van het land ook in november) zo overvloedig geweest dat op voor de wortels der planten bereikbare diepte geen noemenswaardige, uit het vorige jaar overgebleven hoeveelheid stikstof meer aanwezig is. Zelfs in de droogste streken, het midden-oosten en vooral het noord-oosten van Nederland, waar november droog was, is de regenval toch zo zwaar geweest, dat niet op een belangrijke hoeveelheid stikstof in de grond mag worden gerekend.

Algemeen geldt dus de raad alle akkerbouwgewassen ruimer dan normaal met stikstof te bemesten. In het algemeen zal een toeslag van 20 kilogram zuivere stikstof per hectare toelaatbaar zijn. Het spreekt vanzelf dat de aard van de grond, de voorvrucht, groenen stalmestbemesting bij de definitieve bepaling van de hoeveelheid mede in beschouwing moeten worden genomen.

Bij toepassing van een gedeelde bemesting bij granen, moet de toeslag bij de eerste gift worden gegeven, daar de grond vooral in het begin van het voorjaar arm aan stikstof zal zijn.

Dr. F. van der Paauw
Instituut voor Bodemvruchtbaarheid

LANDBOUW COURANT

Redaktie en Administratie:

Landbouwhuis V.B.B. - Veendam

Tel. (05987) 3631. Telex 53169